

اسما و استاسما و مستفاده بمثل الصغار النافع المغز المذل
القاض الباسط را بنویست تا یکدیگر بخوانند خدا که الضار النافع
و مثل آن **تَوَجَّعَ الْيَلْفُ فِي النَّهَارِ وَ تَوَجَّعَ الْيَلْفُ فِي اللَّيْلِ**
و تَوَجَّعَ الْيَلْفُ فِي اللَّيْلِ وَ تَوَجَّعَ الْيَلْفُ فِي النَّهَارِ
بَعْدَ حَسَاةٍ ایلاج در آوردن در سراج هر دو درون
چرخ گریس پری نمیت مرده حی زنده رزق روز در اوان
حساب شمار غیر در می آید در روز و در مری روز را
در شب چون مری نده را زمرده و پس در مری مرده
از زنده در روز مری در کس که آنجا مری شپا و چسب
شبه صماج کشف میگوید ایلاج اذغال خیریت و چسب
و بنفشه سی جبارت و مراد آنست که کمسکند از ساعات
روز و می فراید در شب مراد از آن خراج زنده از مرده یا آسراج
چون است از نظریه یا غ از شخم یا مویز از کا فرو خراج مرده از
بر عکس این مجموع و بعضی از اشراج گفته اند که بنسبت و اندو

مرا

که مراد فرزند مر باشد که بعد از مردن از عورت حاصل شود
بعضی که از حسه در ساق شود و بعضی که در محل بیضی که چرخ
صح است اما در مقام مع و اطفا صفات کمال خالی از
رکاکت نیست **شبه** جو صغیر کلام الولد سراسیمه بچرخ ظاهر
مناف آنست که از صاحب کشف منقول شده که بنسبت خراج
الحی نم المیت و بخرج المیت مر الحی با خراج مومن از کشف
و کا فرا مومن بنوده بعضی جواب گفته اند که در مر ذات کاشی
و سه ناقص است و فکر که بر ناقص باشد و پیر کامل سه
ناقص بر بر ظهور آمده و بر عکس همین نوع پس اگر این
مقام زنده و مرده را بر کامل ناقص حمل نمایند خالی از منافاتی
نباشد و مخفی نماید که تو چه مذکور خالی از حکم نیست و اول
و اول آنست که آب در کلمه سه سیه عامه از آب سوط
و آب بویطه گیریم و گویم مراد آنست که کرسن اسکا از آب
خود مشا بهت نیست که اگر با ساقش مشا بهت شد ششم کجی از

Copyright © King Saud University